

ת"פ 40136/05 - מדינת ישראל נגד יעקב בולוס, עזמי נשאיבי, ווליד סייד, אלימלך אביגוש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 מרץ 2015

ת"פ 40136-05 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה נ' בולוס ואח'

בקשה מס' 100

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא

מבקשים 1. מדינת ישראל ע"י עו"ד שירי גפני ועו"ד עידן שוורץ

פמת"א-מיסוי וכלכלה

נגד

משיבים

1. יעקב בולוס

ע"י עו"ד חים יצחקי

2. עזמי נשאיבי

ע"י עו"ד איתן צחור

3. ווליד סייד

ע"י עו"ד אלי עבוד

4. אלימלך אביגוש

ע"י עו"ד גלית רוטנברג

החלטה

על פני הדברים נראה לי שיש לקבל את הבקשה.

דומה שאיש לא יחלוק על כך שכאשר הוצגו לעד קטעים מתוך הודעותיו במגמה לערער את מהימנותו זכאי הצד שמנגד להעמיד את בית המשפט על מלוא גירסת העד כדי לבחון אם דברים הוצאו מהקשרם או שקיימים, במקומות אחרים בהודעה (או בהודעות) דברים העולים בקנה אחד עם דברי העד בבית המשפט.

מחלוקת מתקיימת בשאלה האם משעה שהוגשה ההודעה במלואה מותר לבית המשפט לקבוע ממצאי עובדה בהתבסס על תוכן ההודעה (כולל על חלקי ההודעה שהעד לא חזר עליהם ולא נחקר עליהם בבית המשפט).

בעניין אחרון זה מצויה פסיקה של בית המשפט העליון (באחרונה ע"פ 7702/10 כהן נ' מ"י) שבדרך כלל מבחינה בין הסתמכות מותרת על הודעת עד כמכשיר לממצא של מהימנות העד לבין הסתמכות לא מותרת על הודעת עד כבסיס לקביעת ממצאי עובדה [ראו בהקשר זה את מאמרו של ד"ר אלקנה לייסט, הסנגור הציבורי מחוז ת"א "להגיש (אמרת עד תביעה שנחקר בחקירה נגדית כדי להצביע על סתירות בין אמרה במשטרה לבין העדות בבית המשפט) או לא להגיש?" (הסנגור 209-210 אוג-ספט' 2014)].

בדן התביעה מבקשת להגיש את ההודעות כדי לבסס את טענתה למהימנותו של העד. צורך זה הוא בתחום

ה"קונצנזוס" ומכאן האמירה שלמעלה שלא נראה שיש טעם התנגדות לבקשה.

בכל זאת אבקש את תגובת המשיבים עד 30.3.15

לעיון ביום 31.3.15

ניתנה היום, כ"ב אדר תשע"ה, 13 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.